

Hvad betyder underretningspligten for frivillige, der arbejder hos Frivilligcenter SR-Bistand?

I NOGLE TILFÆLDE bliver den lovede fortrolighed tilsidesat af underretnings- og afværgepligten. Underretnings- og afværgepligten hører hjemme i henholdsvis serviceloven og straffeloven. Hvis det drejer sig om bekymringer for børn og unges trivsel og udvikling er det underretningspligten, der gælder, og kommunen skal kontaktes. Hvis det drejer sig om et kriminelt forhold fx vold eller overgreb, hvor enten børn eller voksne er involveret, gælder afværgepligten, og politiet skal kontaktes. Man kan således godt have både underretningspligt og afværgepligt samtidig, hvis der er tale om et barn, som er udsat for vold eller overgreb.

AFVÆRGEPLIGT

Afværgepligten er beskrevet i straffelovens § 141 og omhandler alle borgeres, herunder rådgiveres, pligt til at kontakte politiet, når der er fare fx for personers velfærd. Hvis en bruger i fortrolighed fortæller en rådgiver, at vedkommende er ved at tage sit eget liv, og det ikke lykkes rådgiveren at tale brugeren herfra, skal rådgiveren kontakte alarmcentralen. Fx på baggrund af brugerens fortælling om, hvor vedkommende opholder sig eller på baggrund af politiets mulighed for at spore telenummer eller IP-adresse.

DEN ALMINDELIGE OG SKÆRPEDE UNDERRETNINGSPLIGT

Underretningspligten er beskrevet i servicelovens kapitel 27, og omhandler pligten til at underrette kommunen, hvis man er bekymret for et barn eller en unges trivsel og udvikling.

Den almindelige underretningspligt indtræder, når man får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år udsættes for mistrivsel. Dette er reguleret i servicelovens § 154. Den skærpet underretningspligt i henhold til servicelovens § 153 betyder, at der er pligt til at reagere, alene på baggrund af forhold, der giver formodning om et barn eller ung har behov for særlig støtte. Underretning kan ske på trods af man arbejder under tavshedspligt.

Rådgivningerne arbejder ud fra den skærpede underretningspligt.